

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รักร่วมเพศ คือ การมีความสุขทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน ถ้าเป็นระหว่างชายต่อชายด้วยกัน เรียกว่า HOMOSEXUALITY ถ้าเป็นระหว่างหญิงต่อหญิงด้วยกัน เรียกว่า LESBIANISM (มณีรัตน์ เพ็ญวุฒิราญ, 2530 : 23)

รักร่วมเพศชายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามสภาพจิตใจโดยพวกแรกเป็นพวกที่ไม่พอใจในความเป็นรักร่วมเพศหรือจำใจเป็น พวกนี้ศัพท์ทางจิตเวชเรียกว่า โฮโมเซ็กซ์ชวลแบบอีโกดิสโทนิค (Egodystonic Homosexual) พวกนี้มักมีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพรักร่วมเพศของตนให้เป็นเหมือนชายปกติทั่วไป อีกประเภทหนึ่งเป็นพวกที่ยอมรับหรือพอใจในความเป็นรักร่วมเพศของตน ซึ่งศัพท์ทางจิตเวชเรียกว่า โฮโมเซ็กซ์ชวลแบบอีโกซินโทนิค (Egosyntonic Homosexual) ในสหรัฐอเมริกา นั้น สมาคมจิตแพทย์ของเขาถือว่าพวกแรกเป็นความผิดปกติทางจิตใจที่ต้องรักษา ส่วนพวกหลังเป็นพวกที่ไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติไม่ต้องเข้ารับการรักษา (เกษม ตันติผลาชีวะ, 2529 : 51)

รักร่วมเพศ เป็นสิ่งที่เกิดมานานหลายศตวรรษ ซึ่งจะปรากฏหลักฐานต่าง ๆ ทางวรรณกรรม ทางภาพวาด ภาพแกะสลักบนแผ่นโลหะในยุคนิโบราของอียิปต์ กรีก และโรมัน (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2529 : 83) บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์อย่าง อริสโตเติล จูเลียสซีซาร์ อะเล็กซานเดอร์มหาราช ไชคอฟสกี และไมเคิล แองเจโล ล้วนเป็นที่รำลือว่าเป็นคนรักร่วมเพศด้วยกันทั้งสิ้น (ชัมศักดิ์ พุกษาพงษ์, 2529 : 14)

สำหรับรักร่วมเพศในประเทศไทย ในสมัยโบราณไม่ปรากฏหลักฐานให้เห็นมาก

มายักษ์ แต่พอจะมีให้เห็นจากร่องรอยจิตรกรรมฝาผนังวัดคงคาราม จังหวัดราชบุรี ที่พอจะมีเรื่องราวของรักร่วมเพศให้เห็นอยู่ทั่วไป (ประนอม สโรชมาน, 2524 : 164)

ในพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ ฉบับเจ้าพระยาทิพากรวงศ์ รัชกาลที่ 3 ได้กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศของกรมหลวงรักษ์รณเรศ เสนาบดีผู้ใหญ่ ไว้อย่างชัดเจนว่า ท่านผู้นี้เป็นรักสองเพศ แต่นิยมผู้ชายมากกว่า เพราะไม่ยุ่งเกี่ยวกับภรรยาเลยนับตั้งแต่คลุกคลีกับนายละครซึ่งเป็นชาย ผนวกกับการติดสินบนกดขี่ราษฎรจึงถูกประหารชีวิตในที่สุด (ถิรนนท์ อนุวัชฯ และอนุสรณ์ บุญชิต, 2529 : 41)

การปฏิเสธหรือการยอมรับรักร่วมเพศขึ้นอยู่กับแต่ละยุคสมัย แต่ละสังคมและวัฒนธรรม ในสมัยอียิปต์และกรีกโบราณไม่ถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องน่าอับอาย (จุมพต สายสุนทร, 2526 : 60) และในญี่ปุ่นถือว่าเป็นสิ่งปกติและถือปฏิบัติกันในหมู่ชาโมไร (ทิศ ไชติวัตน์ตระกูล 2526 : 1)

ในสังคมตะวันตกที่นับถือศาสนาคริสต์ถือว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นความผิดและเป็นบาป (วิทुरย์ อั้งประพันธ์, 2529 : 77) กลางศตวรรษที่ 4 จักรพรรดิคอนสแตนติน ได้ยอมรับคริสต์ศาสนาเป็นศาสนาประจำรัฐ (ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงค์, 2522 : 98) ซึ่งได้ถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องน่าเสื่อมเสีย โดยถือเอาเป็นความผิดอาญาอย่างร้ายแรง ผู้ประพฤติดังกล่าวโทษโดยเผาทั้งเป็น ในราวคริสต์ศตวรรษที่ 6 จักรพรรดิ จัสติเนียนีพระบรมราชโองการให้จัดทำประมวลกฎหมายของจักรวรรดิโรมัน ตอนหนึ่งกล่าวถึงโทษแห่งความผิดฐานประพฤติดัวเป็นรักร่วมเพศ และนับแต่นั้นมา ภายใต้อิทธิพลของคริสต์ศาสนาและกฎหมายโรมัน ซึ่งมีผลต่อสำนักทางศีลธรรม กฎหมายและระบอบการเมืองการปกครองของยุโรปติดต่อกันมา เกือบสองพันปี ต่างมีบทบัญญัติลงโทษการมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันอย่างรุนแรง เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน (กิตติศักดิ์ ปรกติ, 2526 : 88)

ปัจจุบันในสังคมตะวันตก ก็ได้มีการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศเพิ่มขึ้นบ้าง ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรฐานทางวัฒนธรรมได้เปลี่ยนไปตามกาลเวลา และในปี ค.ศ. 1973

สมาคมจิตแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกาได้บอกยกเลิกการถือว่ารักร่วมเพศเป็นความเจ็บไข้อย่างหนึ่ง และในสหรัฐอเมริกาเองก็ได้มีผู้สนับสนุนให้มีกฎหมายการยอมรับการเป็นรักร่วมเพศระหว่างผู้ใหญ่สองคนที่ยินยอมต่อกัน ยกเลิกการไล่ออกจากงานของรัฐ เพราะการเป็นรักร่วมเพศ นอกเสียจากสามารถพิสูจน์ได้ว่าการเป็นรักร่วมเพศของเขาทำให้เกิดความเสียหายต่องาน (Coleman and Broen อ้างใน ประพนม สโรชมาน, 2524 : 177) แต่อย่างไรก็ตามในสหรัฐอเมริกาบางรัฐยังไม่ยอมรับการสมรสระหว่างคนรักร่วมเพศ แม้แต่ชายหรือหญิงที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว กฎหมายก็ยังไม่ยอมรับ (จุมพต สายสุนทร, 2526 : 62)

สำหรับในประเทศไทย ได้มีหลักฐานทางศาสนาว่าได้ปฏิเสธผู้มีความประพฤติแบบรักร่วมเพศไว้ในพระไตรปิฎกว่าเป็นบุคคลห้ามบวช และพฤติกรรมรักร่วมเพศในประวัติศาสตร์ไทยถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมน่ารังเกียจ อับยศ และเสื่อมเสีย ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อบรรทัดฐานของสังคมและกฎหมายอัน ได้แก่ กฎมณเฑียรบาล ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายตราสามดวง (กรมศิลปากร, 2512 : 58) ในสมัยรัชกาลที่ 1 และกฎหมายลักษณะอาญา รศ.127 ในสมัยรัชกาลที่ 5 (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, 2529 : 77-79)

อย่างไรก็ตามเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไปและวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา ทำให้พฤติกรรมรักร่วมเพศ ไม่ได้ถูกบัญญัติว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายในสังคมไทยอีก กฎหมายไทยยังเปิดช่องว่างอยู่สำหรับรักร่วมเพศโดยมิได้บัญญัติไว้ในกฎหมายมาตราใด แต่พฤติกรรมดังกล่าวก็ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ทำให้มาตรฐานของสังคมเสียไป บุคคลผู้เป็นรักร่วมเพศจะประสบปัญหาหลายด้าน ทั้งด้านการยอมรับจากสังคม ปัญหาทางด้านจิตใจ ปัญหาทางครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และปัญหาอื่น ๆ ที่จะตามมาอีกมากมาย

ปัญหาด้านการยอมรับจากสังคมที่บุคคลรักร่วมเพศประสบคือ คนรักร่วมเพศจะถูกสังคมมองในลักษณะของความผิดปกติ วิปริตทางเพศ น่ารังเกียจ น่าสมเพช น่าเหยียดหยัน

ติเตียน ถูกกีดกันในโอกาสและสิทธิทางสังคมบางอย่างเช่น การรับจ้างทำงาน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคม (เพ็ญมาศ กำเนิดโทณ, 2528 : 6) ปัญหาในเรื่องนี้ชายรักร่วมเพศจะมีปัญหามากกว่าหญิงรักร่วมเพศเพราะหากชายอยู่บ้านเดียวกันก็จะถูกเพ่งเล็ง คนรักร่วมเพศมักเสี่ยงกับการโดนสังคมประนามหรือถูกสังคมรังเกียจจากการถูกกล่าวหาว่าตนเป็นรักร่วมเพศ ขณะเดียวกันก็ต้องเผชิญกับปัญหาการถูกคาดหวังให้แต่งงานกับใครคนหนึ่งครั้งแล้วครั้งเล่า

การที่คนที่เป็นรักร่วมเพศ ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ มากมาย ทำให้ต้องหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทางออกของการแก้ปัญหาต่างๆ มีหลายวิธี บางคนหาทางออกโดยการปิดบังตัวเองไม่ให้คนอื่นรู้ว่าเป็นรักร่วมเพศ บางคนจะเปิดเผยตัวเองว่าเป็นรักร่วมเพศ เมื่ออยู่ในหมู่เพื่อนฝูง ครอบครัวยุคนั้นๆ แต่ก็ยังมีจำนวนไม่น้อยในสังคมที่หาทางออกโดยการแสดง กิริยา ท่าทาง คล้ายผู้หญิง โดยเริ่มจาก การพูดจา การเดิน การแต่งตัว การแต่งหน้า ให้คล้ายผู้หญิงหรือในบางครั้งอาจจะมากกว่าผู้หญิงเสียอีก นอกจากนั้นในบางรายจะมีการใช้ฮอร์โมนเพศหญิง ซึ่งมีทั้งแบบรับประทานและแบบฉีด เพื่อเพิ่มฮอร์โมนเพศหญิงให้กับร่างกาย ทำให้ร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลงจะมีหน้าอกที่โตขึ้น สะโพกผายออก ผิวพรรณจะอ่อนนุ่มคล้ายผู้หญิง เมื่อถึงขั้นนี้แล้วก็จะมีจำนวนไม่น้อยที่มีความพร้อมทางด้านจิตใจและปัจจัยทางการเงิน ก็จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศจากศัลยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ

การแปลงเพศคือ การที่ผู้เข้ารับการผ่าตัด ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนแปลงอวัยวะเพศจากชายไปเป็นหญิงหรือจากหญิงไปเป็นชาย โดยที่อวัยวะเพศที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่นี้จะมีความใกล้เคียงกับอวัยวะเพศที่ต้องการ เปลี่ยนให้เหมือนได้แต่เพียงบางส่วน แต่ในระบบการทำให้เกิดการตั้งครรภ์หรือมีบุตรนั้น ไม่สามารถทำได้ (ปรีชา เตียวทรานนท์, 2538)

ในปัจจุบันมีการแปลงเพศจากชายไปเป็นหญิงมากกว่าจากหญิงไปเป็นชาย โดยศัลยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสามารถทำการผ่าตัดแปลงเพศได้ถึงวันละ 2 รายต่อแพทย์ 1 คน โดยก่อนที่จะทำการผ่าตัดผู้ที่ต้องการจะผ่าตัดแปลงเพศจะต้องเข้าพบจิตแพทย์ เพื่อทดสอบ

สภาพทางจิตใจว่าพร้อมที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศและเหมาะสมที่จะผ่าตัดหรือไม่ ซึ่งหากผู้ต้องการรับการผ่าตัดมีความพร้อม จิตแพทย์ก็จะยินยอมให้เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศเพราะการเปลี่ยนแปลงร่างกายให้เป็นไปตามจิตใจ จะสามารถทำได้ง่ายกว่าการเปลี่ยนแปลงจิตใจให้เป็นไปตามร่างกาย (สวัทนา อารีพัทตร์, 2538)

จากปัญหาต่างๆ ที่มีมากมายของชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศนั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าถึงที่มาของการเป็นคนรักร่วมเพศ และในบางคนถึงขั้นแปลงเพศนั้น สาเหตุที่สำคัญที่พบ ประการหนึ่งคือ การที่ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ของคนรักร่วมเพศ จะอยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์แบบเหมือนคนปกติทั่วไป

ดังนั้นโดยพื้นฐานของการทำวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาถึงลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่ทำหน้าที่ในการวางรากฐานให้กับสังคม โดยทำหน้าที่เป็นสถาบันแรกที่สร้างกระบวนการสังคมประภิดให้แก่สมาชิกของสังคม และเป็นสถาบันพื้นฐานที่ทำหน้าที่หล่อหลอม พฤติกรรม ตลอดจนการอบรม สั่งสอน สมาชิกในครอบครัวให้เด็กและเยาวชน รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม บรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคม ครอบครัวจะทำหน้าที่ดังกล่าวได้ดีมากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับบรรยากาศของความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและบรรยากาศของการสื่อสารระหว่าง พ่อ แม่ ลูก ซึ่งผลของการสื่อสารในครอบครัวมาเป็นสิ่งหล่อหลอมทัศนคติ อุปนิสัย จริยธรรม ศีลธรรม รวมถึงบุคลิกลักษณะและอื่นๆ ของบุคคล (พัชนี เชยจรรยา และ ประทุม ฤกษ์กลาง, 2531 : 1)

นักจิตวิทยาจำนวนมากได้แสดงให้เห็นความสำคัญของความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว และรูปแบบการสื่อสารที่ดีในครอบครัว ที่จะส่งผลให้เด็กเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ เพราะหากครอบครัวไม่ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ อาทิ พ่อแม่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีกับลูก ไม่มีเวลาในการอบรมดูแลให้คำปรึกษา บ่อยให้หน้าที่ในการดูแลบุตรชายเป็นของแม่แต่เพียงฝ่ายเดียว เด็กก็จะซึมซับเอาพฤติกรรมของเพศหญิงจากแม่ มาเป็นแบบอย่างจนเมื่อโตขึ้นก็จะกลายเป็นรักร่วมเพศได้ และจากการศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาการสื่อสารใน

ครอบครัวคือ เดวิด แคนเทอร์ และ วิลเลียมแลร์ ซึ่งได้แบ่งการสื่อสารในครอบครัวออกเป็น 3 ประเภท คือ การสื่อสารในครอบครัว แบบปิด,แบบเปิด และแบบปล่อย พบว่าในแต่ละแบบจะมีข้อดี และข้อด้อยในตัวเอง ดังนั้นหากครอบครัวใดต้องการให้รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว อยู่ในสภาพสมบูรณ์จะต้องทำการศึกษาหาข้อดีจากการสื่อสารทั้ง 3 แบบ แล้วนำมาปรับให้เข้ากับแนวทางที่ครอบครัวพร้อมจะปฏิบัติตาม เพื่อที่จะให้บุตรชายของครอบครัวเติบโตเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ ไม่มีพฤติกรรมของการเป็นรักร่วมเพศ หรือไม่กลายเป็นชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศ

ดังนั้นผู้วิจัยจึง ได้ทำการศึกษาถึงบทบาทของความสัมพันธ์ในครอบครัวและบทบาทของการสื่อสารในครอบครัว ของกลุ่มเป้าหมายสองกลุ่มคือ ชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศกับชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยความเป็นรักร่วมเพศของตนให้บุคคลภายนอกรู้ถึงความเป็นรักร่วมเพศของตน นอกจากครอบครัวหรือเพื่อนสนิทเท่านั้น เพื่อที่จะเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของบทบาทของความสัมพันธ์ในครอบครัวและบทบาทของการสื่อสารในครอบครัวของชายรักร่วมเพศทั้งสองกลุ่มว่ามีผลต่อการตัดสินใจแปลงเพศหรือไม่คิดจะแปลงเพศ เหตุผลที่ผู้วิจัยทำการศึกษาชายรักร่วมเพศสองกลุ่มนี้ เพราะผู้วิจัยมีความเห็นว่าชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศนั้นจะสามารถใช้ชีวิตที่เป็นปกติเข้ากับสังคมของเมืองไทยได้มากกว่าชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศ เพราะถึงแม้ในปัจจุันสังคมจะมีการยอมรับชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศมากขึ้น แต่ก็ยังไม่มากพอที่จะดำเนินชีวิตเช่นคนปกติทั่วไปทำได้ แต่สำหรับชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศนั้นในปัจจุันพบว่ามีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานทั้งในหน่วยงานรัฐบาลและหน่วยงานเอกชนต่าง ๆ มากมาย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาถึงลักษณะความแตกต่างของครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ, แม่, พี่, น้องของกลุ่มเป้าหมาย การสื่อสารในครอบครัวว่าจัดอยู่ในรูปแบบใด จากมุมมองของกลุ่มเป้าหมายเอง เพื่อที่จะได้นำข้อมูลจากทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบหาความแตกต่าง หากจุดดี จุดด้อยของบทบาทความสัมพันธ์ในครอบครัวและบทบาทของการสื่อสารในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจแปลงเพศ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้งานวิจัยในเรื่องนี้ส่งผลประโยชน์ต่อพ่อ แม่ และผู้ปกครองที่จะได้นำข้อมูลจากการวิจัย ไปพิจารณาหาหนทางที่ดีในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อครอบครัวและจัดรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวให้เหมาะสมเพื่อที่จะ

เป็นหนทางหนึ่งในการป้องกันมิให้บุตรชายของครอบครัวเติบโตขึ้นกลายเป็นชายรักร่วมเพศ หรือหากว่ากลายเป็นชายรักร่วมเพศไปแล้ว ก็จะได้หาทางที่จะป้องกันมิให้ตัดสินใจแปลงเพศ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่นในสังคมของเมืองไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางประชากร ลักษณะเฉพาะตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศ และชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกถึงการเป็นรักร่วมเพศ
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านปัจจัยทางประชากร ลักษณะเฉพาะตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศกับชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยถึงการเป็นรักร่วมเพศ
3. เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของการสื่อสารในครอบครัวกับการตัดสินใจแปลงเพศ

ขอบเขตการวิจัย

1. งานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้วกับชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกว่าเป็นรักร่วมเพศ โดยทำการศึกษาเก็บข้อมูล สำหรับชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศนั้น จะทำการเก็บข้อมูลในจังหวัดที่พบว่ามีความชุกชุมของชายแปลงเพศจำนวนมาก ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ภูเก็ต ขอนแก่น และเมืองพัทยา
2. ชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศที่มุ่งศึกษาในงานวิจัยนี้ จะทำการศึกษาเฉพาะกรณีที่ไม่ได้เกิดจากการมีความผิดปกติของฮอร์โมนทางเพศตั้งแต่แรกเกิด หรือไม่ได้เกิดมามีสองเพศ โดยจะศึกษาในกลุ่มที่ร่างกายปกติและเกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายจากการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงเท่านั้น

3. ชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกว่าเป็นรักร่วมเพศจะทำการศึกษาเฉพาะในกรณีที่ไม่บังคับทางครอบครัวและเพื่อนที่สนิทโดยที่ครอบครัวและเพื่อนที่สนิท จะทราบถึงการเป็นรักร่วมเพศของพวกเขาเหล่านั้นได้ดี
4. ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตัวเอง
5. งานวิจัยครั้งนี้จะไม่เจาะจง อายุ อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

นิยามศัพท์

-ปัจจัยทางประชากร หมายถึง ภูมิภาค, อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้, อาชีพ, บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน, การมีคู่ครอง, อาชีพและรายได้ของบิดาและมารดา

-ลักษณะเฉพาะตัว หมายถึง สภาพจิตใจ สภาพร่างกายในปัจจุบัน พฤติกรรมการแสดงออก, พฤติกรรมทางเพศ

-ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง การสื่อสารที่กระทำกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับบุคคลในครอบครัวเดียวกัน ได้แก่ บิดา มารดา พี่น้อง รวมถึงความใกล้ชิดผูกพันและความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น ตั้งแต่ในช่วงวัยเด็กจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่

-รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว หมายถึง ลักษณะที่เด่นชัดของพฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่กระทำซ้ำๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งในที่นี้คือระหว่าง พ่อ แม่ กับลูก ได้แก่ การสื่อความหมาย ความเข้าใจ การอบรมสั่งสอน การเป็นแบบอย่าง การแนะนำ การตักเตือน

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวสำหรับงานวิจัยนี้ เป็นไปตามแนวความคิดของแคนเทอร์ และ เลอร์ ซึ่งได้แบ่งรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวออกเป็น 3 แบบคือ

แบบที่ 1 แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปิด (Closed Family Communication)

แบบที่ 2 แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิด (Open Family Communication)

แบบที่ 3 แบบการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อย (Random Family Communication)

-รักร่วมเพศ หมายถึง การที่บุคคลเพศเดียวกัน มีความรู้สึกชอบพอกันมีความรู้สึกอยากอยู่ใกล้ อยากแตะเนื้อต้องตัวกัน อาจมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์ก็ได้

-ชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศ หมายถึง การที่ชายรักร่วมเพศ เข้ารับการผ่าตัดเปลี่ยนแปลงอวัยวะเพศจากชายไปเป็นหญิง โดยที่อวัยวะเพศที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่นี้ จะมีความใกล้เคียงกับอวัยวะเพศหญิงเพียงบางส่วนเท่านั้น แต่ในระบบการทำให้เกิดการตั้งครรภ์หรือมีบุตรนั้น ไม่สามารถทำได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. งานวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อ พ่อ แม่ และผู้ปกครองของเด็กชายที่จะได้ทราบถึงบทบาทที่สำคัญของความสัมพันธ์ในครอบครัว รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว เพื่อที่จะได้ให้ความสนใจ นำไปประยุกต์ใช้ในการเลี้ยงดูบุตรให้ถูกวิธี เพื่อที่จะได้มีบุตรที่เติบโตขึ้นมาอย่างสมบูรณ์แบบ ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศหรือไม่กลายเป็นชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศ
2. ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนในอันที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศชาติโดยมุ่งเน้นในด้านบทบาทของการสื่อสารในครอบครัว ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญต่อการหล่อหลอมบุคลิกภาพ สภาพจิตใจ และอุปนิสัยของเด็ก
3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในแง่มุมอื่นของกลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศต่อไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย